

ευσεβής

ευσεβής, -ής, -ές, επίθ. [<αρχ. εὐσεβής], ευσεβής·

- *ευσεβείς πόθοι*, **α.** επιθυμίες που δεν πραγματοποιήθηκαν, που θέλαμε ή που θέλουμε να πραγματοποιηθούν: «οι ευσεβείς πόθοι του πατέρα μου είναι να γίνω γιατρός». **β.** λέγεται και με ειρωνική διάθεση, όταν αναφερόμαστε σε επιθυμίες κάποιου αντιπάλου μας, που μπορεί να είναι και σε βάρος μας και δεν επιθυμούμε να πραγματοποιηθούν: «νομίζει πως θα κάνει δουλειά χωρίς λεφτά, αλλά είναι ευσεβείς πόθοι || ευσεβείς πόθοι του είναι ν' αποτύχω στη δουλειά που ανέλαβα, αλλά δε θα του κάνω το χατίρι!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας